

שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות – הנגשה בחופי הרחצה

בהתאם לתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (התאמות נגישות למקום ציבורי שאינו בניין) התשע"ב-2102, על הרשות המקומית לקיים את הוראות תקנות אלו לעניין מקומות ציבור שאינם מבנים כלומר גם בחופי הרחצה.

סעיף 13 (ב) מקום רחצה:

1) לאדם עם מוגבלות תהיה נגישות באמצעות דרך נגישה ורציפה מכניסה עיקרית למקום הרחצה אל ובין כל אחד מאלה:

- א. הקופה
- ב. בית אוכל ומקום ציבורי לממכר מזון או מצרכים אחרים
- ג. בית שימוש נגיש
- ד. מלתחה ומקלחת נגישות המיועדות לנשים ולגברים.
- ה. 20 אחוזים לפחות מסככות הצל הקבועות ולא פחות משתיים שהן הקרובות ביותר ככל האפשר לים שמתאפשרת מהן תצפית ישירה לים.
- ו. מקום בקרבת הים שניתן לנפוש בו שהוא משטח המצוי בסביבת סככות הצל או הדרך הנגישה המובילה לים כאמור בפסקת משנה (ז) להלן שטח המשטח האמור יהיה 15 מטרים רבועים לפחות.
- ז. עד לחול הרטוב בחופי הים התיכון, ועד לקו המגע בין המים ליבשה בימים האחרים, ואולם אפשר שבקטע החוף הקרוב למים והחשוף תדירות לפגעי הים, יעשה שימוש באמצעים אחרים במקום דרך נגישה, לעניין זה "אמצעים אחרים" – אמצעים פריקים נפרסים או חלופות שייקבעו בתקנות.

(2)

- א. ברשות מקומית שסך כל מקומות הרחצה המוכרזים הקיימים שהיא חייבת בביצוע נגישות לגביהם התאם לטבלה:

טור א'	טור ב'
סך הכל מקומות רחצה ברשות המקומית	המספר המזערי של מקומות רחצה שיתקיימו בהם הוראות פסקה (1) (ד) עד (ז)
עד 4	1
5	2
מעל 5	2 + אחד לכל 4 מקומות רחצה נוספים על 5

יודגש כי משרד הפנים רואה חשיבות רבה למתן הזדמנויות שוות לכלל האוכלוסייה לרבות בעלי המוגבלויות ולכן חובה על כלל הרשויות המקומיות לקיים תקנות אלו. ככל שכל רשות תבקש סיוע בהסדרת הנגישות בחופים לבעלי המוגבלויות משרד הפנים יסייע בתקצוב וזאת במסגרת התקציב העומד לרשותו.